

Република Србија
УПРАВНИ СУД
15 У. 18886/10
24.11.2011.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Душице Маринковић, чланова већа, са судским саветником Весном Чогурић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца МОРС, СМ, ДЗИПП, О Н, ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, ради поништаја решења број ... од ... године, у предмету експропријације, у нејавној седници већа одржаној дана 24.11.2011.године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца, изјављена против закључка СО К, ОЗПИФ, број: ... године, којим је одбачен предлог тужиоца за понављање поступка, окончаног решењем број: ... године, као неблагоприятан, као и из разлога што тужилац околности на којима заснива свој предлог није учинио вероватним.

У тужби, поднетој Управном суду дана 02.03.2010. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде правила поступка и погрешне примене материјалног права. Наводи да је другостепени орган повредио одредбе члана 245. и 246. Закона о општем управном поступку, јер покушава да оспореним решењем реши коначно о предлогу за понављање поступка, а при том чини повреду члана 233. Закона о општем управном поступку, јер првостепени орган није правилно утврдио чињенично стање, а ни тужени орган није могао да својом одлуком, решењем сам реши конкретну управну ствар. Сматра да је, у конкретном случају, тужени орган морао да поништи закључак првостепеног органа, управо због правилне примене напред наведених чланова ЗУП-а и да првостепени орган није био надлежан да закључком одбаци предлог за понављање поступка. Наводи да је за закључак ВРС од ... године, сазнао у тренутку доношења истог. Истиче да су спорне парцеле приведене намени, јер су исте ушле у Мастер план за продају војне имовине, те да због наведеног, нису били испуњени услови за доношење коначног решења против кога се тражи понављање поступка, а којим се земљиште враћа ранијим власницима. Наводи да датум ... године, није датум када је законски заступник МО сазнао за чињеницу, већ се заиста ради о тачном датуму када је УЗИ доставила – иницирала покретање поступка преко заступника МОРС ДЗИПП, О Н,. Сматра да нису јасни разлози другостепеног органа изнети у образложењу оспореног решења, који се односе на чињеницу да предлог за понављање поступка није учињен вероватним, као и да је закључак В, довољан доказ да се предлог за понављање поступка учини вероватним, односно да је базиран на основаним наводима и чињеницама које су потпуно потврђене управо закључком В. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Према стању списка предмета, решењем СО К, ОЗПИФ, ИПС, број ... од ... године, усвојен је захтев ДД из К и поништено је правоснажно решење под тачком 1. диспозитива Одељења за привреду и финансије СО К пов. број ... од... године, којим је извршена потпуна експропријација непокретности од покојног ЈК из К, ближе описано у диспозитиву наведеног првостепеног решења; ставом 2. диспозитива решења, прописано је да се обавезује ДЗ СИЦГ - МО СЦГ, као правни следбеник државе СФРЈ, државног СНО, да преко ДЗИПП-ПП- О Н, односно Републичког јавног правобранилаштва, преда у својину и државину описане парцеле власницима из тачке 1. овог решења, у року од 15 дана од правоснажности решења, док је ставом 3. диспозитива решења, одређено да ће се имовинско-правни односи између корисника експропријације и сопственика непокретности, решити у посебном поступку, а по правоснажности овог решења.

Наведено решење постало је коначно, одбијањем жалбе тужиоца од стране туженог и доношењем другостепеног решења број од ... године.

Тужилац је ... године, поднео предлог за понављање првостепеног поступка, окончањем решењем Одељења за привреду и финансије СО К, број ... године, поводом којег је првостепени орган донео закључак, којим је одбачен предлог тужиоца за понављање поступка, као неблаговремен и из разлога што странка није учинила вероватним околности на којима заснива свој предлог.

На наведени закључак, тужилац је поднео жалбу, која је одбијена решењем број... године, а које је у овом предмету оспорено решење.

Према наводима оспореног решења, тужени орган је нашао да је правилно првостепени орган одбацио предлог за понављање поступка, јер није био благовремен и околности на којима се исти заснива нису учињене вероватним.

Одредбом члана 246. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01), прописано је, да када орган који је надлежан за решавање по предлогу за понављање поступка прими предлог, дужан је да испита да ли је предлог благовремен, да ли га је поднело овлашћено лице и да ли је околност на којој се предлог заснива учињена вероватном, а према ставу 2. истог

члана, ако услови из става 1. овог члана нису испуњени, орган ће својим закључком одбацити предлог за понављање поступка.

Обзиром да из списка произлази, а што није спорно, да је закључак В... број ... донет ... године, а да је предлог за понављање поступка поднет ... године, то правилно тужени налази да тужилац предлог за понављање поступка није поднео благовремено.

Суд, такође, налази да је правилна оцена туженог, да поднетим предлогом за понављање поступка, тужилац није учинио вероватним постојање разлога за понављање поступка. Ово стога, јер је закључак В, а што је основ подношења предлога за понављање поступка, донет ... године, а решење првостепеног органа, чије се понављање поступка, по коме је донето, тражи, донето је ... године.

Суд је посебно ценио тужбени навод који се односи на повреду одредбе члана 245. став 2. Закона о општем управном поступку, којим је прописано да о предлогу за понављање поступка решава орган који је донео коначно решење, али налази да је исти неоснован, јер је сам тужилац поднео предлог за понављање управног поступка првостепеном органу. Такође, по оцени суда, ова грешка у примени поменутог члана није учињена на штету тужиоца, тиме што је тужени орган, као надлежни другостепени орган, оспореним решењем решио тужиочеву жалбу против закључка првостепеног органа донетог у поступку понављања, па је на тај начин ова грешка исправљена.

Оцењени су и остали наводи тужиоца, али суд налази да исти не доводе у питање законитост оспореног решења.

Суд је решавао без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, у складу са одредбом члана 33. став 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, Управни суд је одлучио као диспозитиву ове

пресуде на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" бр. 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 24.11.2011. године, 15 У. 18886/10

Записничар
Весна Чогурић,с.р.

Председник већа – судија
Обрад Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈК-2011